

Sygn. akt XI Ka 431/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Kaczor

Sędziowie SO Elżbieta Kowalska (spr.)

SO Włodzimierz Śpiewła

Protokolant Małgorzata Dubiel

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Rubika

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2014 roku

sprawy K. W.

oskarżonego z art. 91 § 4 k.k.s. w zb. z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionej przez Urząd Celny w Białej Podlaskiej

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 5 marca 2014 roku sygn. akt II K 57/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wysokość kary grzywny określa na kwotę 6400 (sześć tysięcy czterysta) złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI Ka 431/14

UZASADNIENIE

K. W. został oskarżony o to, że:

w dniu 24 listopada 2013 roku w miejscowości Ł., woj. (...), przechowywał towar w postaci 700 paczek papierosów marki (...) bez polskich znaków akcyzy, wprowadzony na obszar celny Unii Europejskiej bez zgłoszenia do odprawy celnej, przez co nastąpiło narażenie budżetu Unii Europejskiej na uszczuplenie należności celnej w wysokości 429,00 zł. od którego narażony na uszczuplenie podatek akcyzowy wynosi 9,821,00 zł. stanowiący przedmiot czynu zabronionego, określonego w art. 86 §4 kks w zb. z art. 63§6 kks

to jest o przestępstwo skarbowe określone w art. 91 §4 kks w zb. z art. 65§3 kks w zw. z art. 7 §1 kks

Sąd Rejonowy w Łukowie wyrokiem z dnia 5 marca 2014 roku w sprawie - sygn. akt II K 57/14 udzielił K. W. zezwolenia na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności za przestępstwo skarbowe z art. 91 §4 kks w zb. z art. 65§3 kks w zw. z art. 7 §1 kks i za ten czyn orzekł od oskarżonego karę grzywny w kwocie 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych, orzekł

przepadek dowodów rzeczowych w postaci paczek papierosów marki (...) w oparciu o art. 30 §2 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks, a nadto 168 (sto sześćdziesiąt osiem) złotych tytułem kosztów postępowania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Naczelnik Urzędu Celnego w Białej Podlaskiej zarzucając powyższemu wyrokowi łagodność orzeczonej kary, a także niezrealizowanie celów zapobiegawczych, jakie kara ma osiągnąć wobec oskarżonego. Stawiając powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wymiarze 6.400 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy stwierdzić, że wina oskarżonego K. W. w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości i nie jest kwestionowana w postępowaniu odwoławczym.

W tej części wyrok znajduje pełne oparcie w całokształcie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy, którego ocena – wszechstronna, zgodna z zasadami wiedzy i życiowego doświadczenia, wolna od błędów logicznych i faktycznych, pozostaje pod ochroną art. 7 kpk. Prawidłowa jest kwalifikacja prawna czynu. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełnia wymogi art. 424 kpk.

Sąd Rejonowy nie ustrzegł się jednakże uchybień w zakresie wymiaru kary grzywny. Jak wskazują akta niniejszej sprawy, oskarżony K. W. już podczas pierwszego przesłuchania w dniu 24 listopada 2013 roku wyraził wolę dobrowolnego poddania się odpowiedzialności karnej (k. (k.12)). Jeszcze tego samego dnia zostało dokonane na mieniu oskarżonego tymczasowe zajęcie pieniędzy w kwocie 2800 zł. (k. 14). Postanowieniem z dnia 27 listopada 2013 roku zabezpieczono na mieniu K. W. roszczenia poprzez zajęcia ruchomości w postaci pieniędzy polskich w kwocie 2800 zł. (k. 19). Podczas drugiego przesłuchania oskarżony K. W. ponownie przyznał się do zarzucanego mu czynu i podtrzymał wolę dobrowolnego poddania się odpowiedzialności karnej (k. 32). Mając powyższe na względzie pismem z dnia 15 stycznia 2014 roku Urząd Celny w Białej Podlaskiej zaproponował K. W. uiszczenie kary grzywny w kwocie 6400 zł oraz kosztów postępowania w kwocie 168 zł (k. 42). Na powyższą propozycję K. W. wyraził zgodę i w dniu 28 stycznia 2014 roku w obecności funkcjonariusza służby celnej do protokołu złożył wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej. Jednocześnie oskarżony oświadczył, że w dniu 28 stycznia 2014 roku uiścił tytułem kary grzywny kwotę 3600 zł oraz 168 zł tytułem kosztów postępowania na dowód czego przedłożył pokwitowanie (k. 47). Ponadto oskarżony wniósł o uznanie za wpłatę tytułem kary grzywny kwoty 2800 zł zabezpieczonej w dniu 24 listopada 2013 roku postanowieniem prokuratora z dnia 27 listopada 2013 roku (k. 46).

Zgodzić się należy ze skarżącym, że tym samym oskarżony K. W. wyraził zgodę na uiszczenie kary grzywny w łącznej kwocie 6400 zł.

Na powyższe wskazuje zachowanie oskarżonego w trakcie składania wniosku o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej w dniu 28 stycznia 2014 roku, kiedy to dokonał wpłaty kwoty 3600 złotych na poczet grzywny. Oskarżony złożył powyższy wniosek po zapoznaniu się z treścią pisma Urzędu Celnego w Białej Podlaskiej z dnia 15 stycznia 2014 roku, w którym Urząd Celny zaproponował mu grzywnę w wysokości 6400 zł. Mając na uwadze zaproponowaną kwotę oskarżony w dniu 28 stycznia 2014 roku dokonał wpłaty kwoty 3600 zł. która po doliczeniu do niej uprzednio zabezpieczonej na jego mieniu kwoty 2800 zł dała zaproponowaną przez Urząd Celny kwotę grzywny w wysokości 6400 zł. Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy orzekając grzywnę w niniejszej sprawie nie wziął pod uwagę wszystkich dokumentów w niej zgromadzonych a jednocześnie wadliwie zinterpretował treść oświadczenia oskarżonego z dnia 28 stycznia 2014 roku. Powyższe doprowadziło do orzeczenia przez Sąd Rejonowy grzywny w kwocie 3600 zł, która to nie odpowiada wysokości grzywny zaproponowanej przez Urząd Celny w Białej Podlaskiej a przyjętej przez oskarżonego.

Mając powyższe na względzie Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że wysokość kary grzywny określił na kwotę 6400 zł.

Wymierzona oskarżonemu kara grzywny w powyższej kwocie jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, stopnia jego winy a także do jego sytuacji materialnej. Orzeczona kara spełni wobec oskarżonego swe cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Z tych też względów oraz wobec braku uchybień z art.439 i art.440 kpk w zw. z art. 113 §1 kks Sąd Okręgowy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze zostało wydane na mocy art. 624 § 1 kpk w zw. z art.634 kpk. zw. z art. 113 §1 kks.

Sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa ze względów słuszności z uwagi na to, że zaskarżony wyrok wymagał korekty na skutek omyłki popełnionej przez Sąd Rejonowy.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.